

KARANTÉNTÖRTÉNETEK

© VBJ.9.E, 2020

Elöljáró beszéd

KEZDŐDIK A DEKAMERON 2020 NEVEZETŰ KÖNYV, MELYBEN TIZ ELBESZÉLÉS FOGLALTATIK, MELYEKET TIZ HÉTEN ÁT ELMONDOTT HÉT IFJÚ HÖLGY

A péntek és a 13-as szám különösen baljóslatú kombinációját régóta számontartják, mint különösen szerencsétlen napot: "a péntek szerencsétlen nap, a 13 szerencsétlen szám, ez így már duplán szerencsétlen".

*A duplázott babonát felturbózta egy 1907-ben megjelent, mára elfeledett, de a maga korában népszerű *Péntek 13. c. regény* Thomas W. Lawson tollából. A regény és a sajtó által felkapott cím nagy mértékben hozzájárult, hogy péntek 13 a modern világ legismertebb babonájává vált. A félelem felerősödésében pedig nagy szerepe volt a popkultúrának és a *Péntek 13* című horrorfilmnek is.*

2020.március 13. Nem elég, hogy a nyakunkon a koronavírus, a hét zárásaként még egy péntek 13-mal is szemben találtuk magunkat. Ám a vírus sajnos komoly veszélyt jelentett, így az egyszerű naptári nap miatt nem aggódtunk annyira...Mégis meglehetősen peches nap volt ez, mert ekkor szembesültünk azzal a ténnyel, hogy változás lép be az életünkbe. A gyorsan terjedő, áldozatait szedő COVID 19 vírus miatt a megszokott, hagyományos tanítás helyett hamarosan a digitális oktatásra kell

átváltanunk. Ettől a kijelentéstől megrémültünk, a félelemtől sírás szorongatta a torkunkat. A „lehet hétfőtől nincs sulis”, „bezárják az iskolát”, „nem hiszem el” ilyen és efféle gondolatok keringtek a baráti körünk chatszobájában. Előtte még vidámak voltunk, jókedvűek, ekkor kezdtük már megszokni az új osztályközösségünket, megtaláltuk új barátainkat, ápoltuk a bimbózó szerelmi kapcsolatunkat, élveztük az új, középiskolás létünket. De ettől a hírtől mindenki lesokkolódott. „A balsors próbára teszi a barátokat”, viszont a mi barátságunkon nem fogott ki sem a vírus, sem a karantén időszak, sem a távolság. Úgy gondolom, hogy mi kiálltuk ezt a próbatételt, általa csak erősebbek lettünk. Azonban a barátságunk nem tartható fenn csak a számítógép vagy a mobiltelefon képernyőjén keresztül, ezért várjuk a mielőbbi személyes találkozásokat, a közös programokat, és azt, hogy újra a régi éltünket tudjuk élni.

Első két

*KEZDŐDIK A DEKAMERON 2020 ELSŐ HETE, MELYEN A SZERZŐ
ELMONDJA: MIKÉPPEN ESETT, HOGY AZ ALÁBB SZÍNRE LÉPŐ
SZEMÉLYEK EGYBEGYŰLTEK, HOGY MESÉLJENEK EGYMÁSNAK,
ANNAK UTÁNA PEDIG ALEXA URALKODÁSA ALATT OLY EMBEREKRŐL
FOLYIK A SZÓ, KIK AZ ÖRÖK HŰSÉGRŐL NYILTAN VALLOTTAK*

*A XXI. század földi világában 2020-ban egy gyorsan terjedő, halálos kór
tizedelte az emberiséget: a SARS-CoV-2. A koronavírusnak ez a fajtája
decemberben ütötte fel a fejét a kínai Vuhanban, majd viszonylag gyorsan terjedni
kezdett - előbb az országban, majd szerte a világban. A WHO hivatalosan
bejelentette, hogy pandémiával, azaz több országra és kontinensre kiterjedő
járvánnyal állunk szemben. A globális utasforgalom és kereskedelem
gyakorlatilag kivédhetetlenné tette, hogy a fertőzés ne törjön be újabb és újabb
országokba.*

*Ahogy a világ legtöbb országában történt, Magyarországon is az emberek
mindennapi életébe korlátozó intézkedéseket hoztak: beutazási korlátozásokat
vezettek be, majd elrendelték az iskolák, sportesemények, közösségi
rendezvények bezárását, lezárták a határokat, korlátozták az üzletek
nyitvatartását, fizetési moratóriumot rendeltek el a hitelek törlesztésére, és
egyéb gazdaságvédelmi intézkedéseket vezettek be.*

*2020. március 16-tól nekünk home school-ban kellett tanulnunk. Sok diáknak a
legtitkosabb álma vált ezzel valóra: nem kellett iskolába menni! A felnőttek*

nagy része home officban dolgozhatott, mégis több százezeren lettek munkanélkülivé.

A Gyöngyös városában található Vak Bottyán János Katolikus Műszaki és Közgazdasági Középiskola és Kollégium diákjai közül mi -hét fiatal lány- elhatároztuk, hogy egy online felületre menekülünk a járvány elől és BFF (Best Friends Forever)-k maradunk a vírusos körülmények ellenére is.

Az iskolánk a Discord felületére menekült, ami egy cross-platform (minden eszközön elérhető) hang és szöveges beszélgető alkalmazás. Pár nap alatt felépült az új, online iskolánk: mivel nem volt külön hangszobánk, így rajtunk kívül mások is beléphettek az osztály-/ csoport chatszobákba, ezért messengeren, és/vagy videochat- hívással, tartottuk napi szinten a kapcsolatot.

Tíz héten át hetente 1 izgalmas, szórakoztató történetet meséltünk el az arra a napra megválasztott királynő által megjelölt témában. Legfőbb célunk a kapcsolattartáson túl a bezártság elleni küzdelem, a szórakozás, a szürke hétköznapiok túlélése, színesebbé tétele az emlékeink és érzéseink segítségével. Az idő lassú múlását még így is nehezen viseltük, és a levegő lassan elfogyott körülöttünk: a szabadba és a szabadságra vágytunk, társra, barátira, ölelésre, érintésre és csókra.

A mesés, sokszor igaz történetek vigaszt jelentettek nekünk ebben a virtuális bezártságban, mert hittünk abban, hogy megtalálhatjuk a kiutat a mielőbbi személyes találkozásra.

ELSŐ NOVELLA

Amikor a valódi szerelem sosem múlik el, mert ha az egyszer megfogalmazódott az ember szívében, akkor az a sirió el fogja kísérenni.

Ezt a történetet Kriszta nagymamája mesélte el unokájának, aki megosztotta barátaióival ezt a kedves és megható történetet. Nagyszülei esete, kitartó szereleml példamutató arra a helyzetre, amikor a fiatalok veszve éreznek mindent, mert egy hirtelen jövő váratlan fordulat mindent felülír. Ilyen helyzetben volt Erzsébet és József, akik mindezt a háború idején éltek át.

Egy nagy családi házban lakott anno az ifjú pár, ahol ki volt alakítva egy hatalmas pincerendszer arra az esetre, ha jön a „baj”. József csak pár évvel volt fiatalabb Erzsébetnél, de nem ez volt a baj. Az ifjú feleség családja nehezen fogadta el Kriszta papáját, ugyanis szerintük nem illettek össze, hiszem József szegény családból származott. Nem is volt kérdés, hogy Erzsébetnek egy gazdag emberhez kellett volna feleségül mennie.

Kitört a háború. József hivatásos katona volt, így mennie kellett a frontra. Erre az időszakra kedveseit magára kellett hagynia. Sírva búcsúztak, hosszadalmasan és fájón. Minden közösen megélt pillanatot újra felelevenítették és azt jól az emlékezetükbe vésték, hogy át tudják vészeli az előttük álló nehéz időszakot.

Ezt az alkalmat használták ki a magára maradt fiatalasszony szülei. Mivel a házat és minden egyéb tulajdost lányuk nevére írtatták még a házasságkötés előtt, így

Ők akarták meghatározni és uralni Erzsébet későbbi életét. Elhatározták, hogy amíg József a fronton szolgál és védi a hazát, addig Erzsébetet újra kiházasítják, és erre már ki is szemelték előkelő mostohatestvérét.

Természetesen Erzsébet minden tetteivel, szavával és gondolatával tiltakozott ez ellen, ami hatalmas családi vitákba torkollott. Az amúgy is aggodalommal, félelemmel és bizonytalansággal telt Erzsébet szíve egyre nehezebb lett. Szembe kellett fordulnia szeretteivel, akiktől talán joggal inkább támogatást, mint támadást várt volna. A sikertelen kísérlet miatt családja teljesen elfordult tőle, és ő minden nap egyre nagyobb félelemmel nyitotta ki a postaládát.

A háború lassan véget ért, de Józsefről még semmi hírt nem kapott. Mikor elbúcsúztak egymástól, akkor este, a teraszon, egymás kezét fogva megfogadták, hogy senki és semmi nem állhat közejük. Kitarótnak és hűségesek lesznek, és idővel újra ott fognak találkozni a teraszon, és újra egymás kezét fogják majd, de akkor már soha többé nem engedik el. Ez sajnos nem történt meg, ugyanis megjött a várva várt levél, de nem jó hírt tartalmazott: az utolsó csatában meghalt József csoportjának a nagy része, de az ő holttestét nem találták meg. Ennek már 50 éve.

Erzsébet azóta is minden reggel a teraszon várja párját. Minden nap előveszi a régi, időből megsárgult fényképeit, melyeken olyan boldogok voltak. Tele voltak reménnyel, tervezték közös jövőjüket... Idővel elfogadta sorsát, de nem törődött bele. Megtanult a magány fájdalomával együtt élni, de ennek ellenére boldog életet élt. Felnevelte egyedül gyermekét és most az unokáját, Krisztát is arra tanítja, hogy a szeretet az emberiség legértékesebb szava, de ha azt nem érzi, ha nem igaz, akkor ne mondja ki!

Tudja, hogy József már sohasem fog megérkezni; de mégis egyre várja.

Erzsébet boldog szerelmét mára már csak az emlékezete őrzi; de ez az energiaforrása mindennapjainak. Csendben és méltóságteljesen várja azt a pillanatot, amikor József némán a szemébe néz, megszorítja a kezét és elvezeti a közös boldogságuk felé.

„De már csak hangulatok vannak, érzések, ízek, illatok és dallamok. Napszakok, éjszakok és életszakaszok. Helyek, színek és emberek. Változások és állandóságok. Álmodások és valóságok.... „

(részlet) Tisza Kata

Végződik a Dekameron első hete

Második hét

*VÉGZŐ DIK A DEKAMERON ELSŐ HETE: KEZDŐ DIK A
MÁSODIK, MELYEN LUCA URALKODÁSA ALATT OLY
EMBEREKRŐL FOLYIK A SZÓ, KIK SZEMBENÉZTEK A
REMÉNYTELENSÉGGEL*

MÁSODIK NOVELLA

*Amikor olyan fájdalom ér minket, mely áthatol a határainkon és
befuggunk tőle. Ilyenkor nem dönthetjük el, hogy érjen-e fájdalom, de
azt igen, hogy szenvedjünk-e.*

*A fájdalom egy olyan dolog, mely mindannyiunk életében jelen van, legyen
az lelki- vagy fizikai fájdalom. Vannak olyan lelki fájdalmak, amelyek
gyorsan elmúlnak, de olyanok is, amelyeket a szívünkben hordozunk egy
életen át.*

*Zoe a karantén ideje alatt többször átérezte a fájdalom fanyar ízét,
melynek kiváltó okai igen széles skálán mozogtak, pl.: a szülőkkel való
vitái során, a feltékenység miatt vagy éppen amiatt, hogy sehoggy sem tud
segíteni annak a baráttrőjének, aki össze van törve.*

*Egyik este is egy igen kínos és fájdalmas beszélgetése volt az anyukájával,
ami az előzőektől eltérően eléggé szíven ütötte. Próbálta befoglalni*

magát: sorozatot nézett, telefonozott, csak hogy ne foglalkozzon a témával. Cselekedeteivel áltatta magát, viszont a gondolatai egyre csak cikáztak, a lelke egyre nehezebb lett. Szabadulni akart a nagy tehertől, úgy gondolta, könnyebb elviselnie ezt, ha a barátjával megosztja. Valami láthatatlan erő visszatartotta, hogy felhívja a lángokat. Nem lehet ilyen gyenge, hogy a vállakon sirja ki magát, és tőlük várjon megértést, esetleg megoldást.

Nagyon csalódottnak, megbántottnak és elhagyatottnak érezte magát abban a pillanatban. Az a fájdalom, rosszabb volt, mint bármilyen más fizikai fájdalom. Ebben a helyzetben nem talált kiutat. A reménytelenség érzése valamit beindított benne, amit nehezen tudott kontrollálni. Kusza gondolati támadtak, hogy oldja meg ezt a helyzetet, de érzelmei felszínre törtek: magához szorította a kispárnáját és beleüvöltötte az összes fájdalmát. Ettől kicsit megkönnyebbült. Érezte, hogy ez az elviselhetetlen állapot nem fog örökké tartani. Tudta, hogy lesz majd, aki segít neki és idővel csökkenni fog a benne tomboló fájdalom is.

Végződik a Dekameron második hete

Harmadik hét

*VÉGZŐ DIK A DEKAMERON MÁSODIK HETE: KEZDŐ DIK A
HARMADIK, MELYEN SZANDI URALKODÁSA ALATT OLY
EMBEREKRŐL FOLYIK A SZÓ, KIK ÁTÉLTÉK A CSALÁDJUK
FELBOMLÁSÁT*

HARMADIK NOVELLA

*Amikor a vírus hatására az élet lelassul: mindenre jut idő, jobban tudnak
egymásra figyelni a családtagok. A család más társas kapcsolatoktól való
elszigetelése azonban felerősítheti a problémákat.*

*Judit szerencsésnek mondhatja magát, ugyanis egy megértő, támogató, szerető
szűk családi körbe született bele 16 évvel ezelőtől. Konfliktusai ritkán voltak,
és azokat is hamar lezárták. Szülei nagyon sokat dolgoztak, hogy mindent
megteremtsenek a család előrehaladásáért, mindennapi életük jobbá tételéért.
Számunkra csak annyi változást hozott ez az időszak, hogy a szülei otthonról
intézték a munkáügyeket, ő és testvére pedig nem ment minden nap az iskolába.*

*Itt vége is lehetne a történetnek, de ez az állapot egy pár hét után mégis csak
módosult. Kezdetben a jeleknek senki sem tulajdonított nagy figyelmet, aztán szép
lassan átalakult a családi életük.*

Judit és testvére egy középiskolába járnak, így az iskolai változásokat közösen értelmezik, oldják meg a digitális oktatáshoz szükséges előkészületeket, segítik egymást a feladatok újszerű megoldásában. Eddig is segítették egymást, de most dac- és védszövetséget kötöttek egymással. Rájöttek, hogy milyen jól együtt tudnak dolgozni; ki miben volt erősebb, jobb, tehetségesebb az segítette a másikat.

Judit édesanyjának hirtelen sokkal több feladata lett, több teher nyomta egyszerre a vállát. A munka mellett az otthon tanuló, dolgozó családot el kellett látnia, ráadásul dolgozni is csak úgy tudott, ha minden házimunkát makulátlanul elvégzett. Így aztán a saját feladatára mindezek után kerülhetett csak sor, amikor már későre járt, elfáradt és idegileg is lassan felőrödlött gyerekei, munkahelye és az ország helyzetének bizonytalanságában. Így szép lassan átcúsúszott otthoni munkaideje a hajnali órákra, amikor már mindenki pihent, akkor kezdett el dolgozni. Ez rövidesen fáradtsághoz, kialvatlansághoz, ingerlékenységhez vezetett.

A család újfajta megküzdési stratégiát fejlesztett ki a kényszerhelyzetnek köszönhetően. Megtanulták hatékonyabban kezelni a problémákat, elfogadni a frusztrációkat. Türelmesebbekké váltak saját magukkal és egymással szemben is. Megtanultak együtt lenni, de tiszteletben tartották az egyéni szokásokat is.

Órák után Judit és testvére sokat beszélgetett szüleivel, közös, otthoni programokat találtak ki (pl.: filmet néztek, sütit készítettek, társasjátékoztak, kertészkedtek). A gyerekek így többet láthatták a dolgozni járó szülőket, jobban beleláthatták az otthoni dolgokba. Úgy érezték, hogy a kialakult helyzet még jobban összehozta a családot, hiszen sokat beszélget anyja és apa.

Apa szabadidejében mindig talált mindig elfoglaltságot, szorgalmazta, hogy a gyerekekkel is minél több hatékony időt tudjon tölteni, és anyával is hosszabban tudott beszélgetni. Így újra előjöttek azok a problémák, amik mellett eddig elmentek, mert túl fáradtak voltak ahhoz, hogy munka után megbeszéljék azokat. A sok beszélgetés mindig nyugodt légkörben zajlott, ezt mindig kultúráltnan tették a gyerekek bevonása nélkül. A feszültség közben észrevétlenül bekúszott a szülők közé, majd egyre jobban befészkelte magát a család életébe.

Juditot és testvérét villámcsapásként érte, amikor az egyik családi beszélgetés alkalmával bejelentették szüleik, hogy külön szeretnék folytatni az életüket. Hogy jutottak el ideig? Most, amikor különösen szükségük volt egymás támogatásra és figyelmére. Mire vége lett a korlátozásoknak a szülők elváltak, mára már külön is élnek. Judit és testvére számára a családi, és a baráti kapcsolatok nagyban átértékelődtek. Az izolációnak nemcsak a pozitív változásai, hanem a villámcsapásként előretörő, felerősödő, majd végérvényesen bekövetkező negatív következményei is megváltoztathatják életüket.

Végződik a Dekameron harmadik hete

Negyedik hét

*VÉGZŐ DIK A DEKAMERON HARMADIK HETE: KEZDŐ DIK A
NEGYEDIK, MELYEN ERIKA URALKODÁSA ALATT OLY
EMBEREKRŐL FOLYIK A SZÓ, KIK VALAMELY DOLGOT
ELVESZTETTEK, DE KITARTÁSUKKAL VISSZASZERELTÉK AZT*

NEGYEDIK NOVELLA

*Amikor a gyógyszer nem hozza meg a várt hatást, akkor már csak a
zene képes a gyógyításra.*

*Réka már 28. napja volt home schoolban és élete kezdett eltérni a megszokott
napirendjétől. Egész nap csak otthoni ruhákban, pizsamában flangált és egyre
több egészségtelen ételt kezdett enni. Előnyét élvezett a hamburger, a pizza és
a gyros. Egyre rosszabb lett a közérzete, míg nem lebetegedett.*

*Ami még rosszabb volt, hogy egyetlen orvos sem volt hajlandó megvizsgálni a
terjedő COVID 19 vírus miatt. Egyre inkább bebeszélte magának, hogy nem
fog meggyógyulni. A házi orvosuk szerint csak vírusos megbetegedése van, nem "a
vírusos". Általában ezt szokta mondani a doktor, de ez a harmadik héten kissé
aggasztó volt számára, egyre inkább befelé fordult.*

*Tanulással próbálta elterelni figyelmét, aggodalmát a betegségéről, és nemcsak
magának, de még a barátainak is megjátszotta magát. Valójában beszélni sem akart
velük. Egy szerepet játszott az élet színpadán, azt mutatta, hogy nincs semmi*

baja, meggyógyult, jól érzi magát. Lassan kezdett ez az állapot állandóvá válni, már-már depresszióknak is lehetett nevezni. A folyamatos pánikhelyzetben gyomra örökké görcsben volt, kedvtelenül töltötte napjait, semmiben nem látta meg a lüktető élet szikráját.

A családja aggódott érte, nem akarták tétlenül nézni Réka szenvedését. Folyamatosan keresték a megoldást, a gyógyírt betegségére a korlátozások ellenére is. Egyik nap az édesanyjának támadt egy egyszerű ötlete: próbáljon meg lánya visszatérni a vírusos időszak előtti, megszokott napirendjéhez. Ehhez azonban neki nem sok kedve volt, sőt, inkább nehezebbre esett.

Az aggódó édesanya utolsó mentsvára az a gyerekorvos volt, aki Rékát születése óta ismerte. A kedves doktor minden szigorítás ellenére fogadta Őket: megvizsgálta és hosszasan elbeszélgetett vele. A lány már ettől a gesztustól jobban érezte magát, mert eddig úgy érezte, hogy lekezelően bántak vele, egy hisztis, kis kamasznak nézték, aki felfújja a betegségét és többet gondol a problémájáról, mint ami valójában.

Kiderült, hogy valójában nem volt vírusos fertőzése, de kapott gyógyszert, amitől egyre jobb lett a közérzete. Újra élet bizsergette testét, színesnek látta a világot, látott reményt, érzékelt szeretetet, törődést és a barátai közeledését, törődését sem tartotta ellenségesnek. Bekapcsolódott a beszélgetésekbe, és új célt tűzött ki maga elé: meg kell tanulnia gitározni. A hangszer még a korlátozások előtt kapta meg. Regisztrált egy ingyenes, internetes gitárkurzusra és nagy kedvvel gyakorolta a fogásokat. Igaz, hogy még csak penget, de a zene gyógyító hatása erőt ad neki cselekedeteiben. Anyira lehangoló volt úgy élnie egy 16 éves lánynak a mindennapokat, hogy

hirtelen minden megváltozott körülötte: nem találkozhatott a barátaival, nem járhatott szórakozni, a vidám, gondtalan élete megszűnt. Helyette megkapta a rendkívüli helyzetet, amit élnie kellett, az operatív törzs tájékoztatóját, amit hallania/látnia és betartania kellett. Érthető, hogy Rékán a félelem eluralkodott, majd depressziós lett.

Mára már annyira elsajátította a gitározás alapjait, hogy másoknak is tud segíteni az akkordok lefogásában, a pengetésben, sőt már néhány dalt le is tud játszani, ami jó érzéssel tölti el.

Réka felismerte, hogy kiváló elfoglaltság lehet a karantén idején, ha felfedezi a zenét, és az abban rejlő elképesztő energiát, ami kihatással van ez emberi viselkedésre is. A zene kreatívabbá tette napjait, önmagát pedig segítőkészebbé és együttműködőbbé formálta.

Végződik a Dekameron negyedik hete

Ötödik hét

*VÉGZŐ DIK A DEKAMERON NEGYEDIK HETE: KEZDŐ DIK AZ
ÖTÖDIK, MELYEN ENIKŐ URALKODÁSA ALATT OLY
EMBEREKRŐL FOLYIK A SZÓ, KIKNEK SZERELME
SZERENCSETLLEN VÉGRE JUTOTT*

ÖTÖDIK NOVELLA

Amikor úgy gondoljuk, minden okkal történik, akkor az ember képes megváltozni és elengedni a jót, még akkor is, ha a dolgok rossz irányba haladnak.

Edina délután négy után fáradtan ért haza a munkából, amikor megszörrent a telefonja. A párja, Ottó érdeklődő hangja szólalt meg a készülékben, aki hoggyléte felől érdeklődött. Edinával egy éve ismerték meg egymást egy baráti társaságban, s azóta is tart szerelmük. Ottó asztalosként dolgozik külföldön, nagyon jól keres, de a távolság újabbán próbára teszi a kapcsolatukat.

A hazautazás minden hívás végén szóba került, ami mindig reménnyel töltötte el a szerelmeseket. Ottó mindig megígérte, hogy sietni fog haza, mert hiányzik kedvese ölelése, illata és az a mosolygó szempár, ami érzelmeiktől csillogón tekint rá. A lány boldogan tette le a hívás után a telefont, majd hozzátűtött, hogy valami harapnivalót készítsen magának. Szeretett a konyhában tevékenykedni, minden gépesítve volt, álmom berendezéssel. Ottó szerette a luxust, a kényelmet,

ezért is járt külföldre dolgozni, mert ezt a színvonalát az itthoni fizetéséből nem tudta volna sem megteremteni, sem fenntartani. A lány kb. fél éve költözött össze vele és egyértelmű volt, hogy Ottó lakásában fogják tovább élni közös életüket.

Másnap reggel Edina korábban ébredt, mint szokott, egy rossz álom kényszerítette ébredésre. Sokat gondolkozott azon, hogy lehet-e alapja az álmában átélt érzelmeknek. Reggeli kávéját kortyolva játszott el a hűtlenség gondolatával, de aztán gyorsan túl is lépett ezen, hogy a munkahelyen tökéletes munkát végezhesen, hiszen ezt már megszokták tőle.

Ahogy belépett az irodába egy eddig ismeretlen illat csapta meg, de nem tulajdonított nagy érdeklődést neki; tovább lépett. Alig tette le a táskáját, amikor a főnök hívatta az irodájába. A főnök mellett egy 180 cm magas, jó testfelépítésű, barna férfi állt, akit eddig még sosem látott, de ezt a parfümillatot érezte az előbb az irodában. A kézfogása markáns, határozott volt. Bemutatkozás közben mélyen a lány szemébe nézett, nem került a szemkontaktust. Edinát kérte meg a főnök, hogy ismertesse meg Sándorral a munkarészlegeket, és mutassa be a leendő munkatársainak, valamint a csoport tevékenységét, az adatok feldolgozásának megosztását, egyszóval ismertessen meg mindent leendő főnökével.

Edina kísértést érzett, hiszen Sándor intelligenciája pillanatok alatt lenyűgözte, a külsejéről nem is beszélve. De hát ott van neki Ottó, akit szeret. Szeret. Szeret?

Ennyire még sosem várta a munkaidő végét, mint most, de ma különös módon lassan haladt előre. A tanítás, inkább beszélgetés volt, s közben az az új illat egyre

jobban beleégett az orrába, nem tudott szabadulni tőle: fogva tartotta és megbénította. Idegesen nyúlt a telefonért, hogy megnéze, Ottó üzent-e neki; kereste-e. Nagyon jól tudta a választ... Mégis megbújt a cselekvés mögé.

Több napja dolgozott már Sándorral és nagyon kellemesen érezte magát a férfi társaságában, a munkájában sem volt hiba. Ottó viszont napok óta nem kereste, igaz Ő sem hívta, nem is írt neki. Biztos dolga van, nyugtatta magát ezzel, hiszen Ottó nem szokott illet tenni. Türelmesen várt.

Március közepén járunk időben, amikor az esti híradóban bementék, hogy egy szörnyű vírus terjedt el, aminek már halálos áldozata is van. Edina nagyon megijedt és gondolkodás nélkül felhívta Ottót, aggódott érte.

A félelem lassan elmúlt, hiszen Ottó kedves hangja nyugtatóan hatott rá, viszont a hír, amit közölt vele, mellbevágta: egy ideig biztosan nem tud hazajönni, mert szigorításokat vezettek be, így nem lépheti át a határt. Szóhoz sem jutott, mereven maga elé bámulva ösztönösen kinyomta a telefont és ledobta az ágyra. Sírva fakadt, aztán minden nap sírt, és egyre magányosabbnak érezte magát. A hívások lassan lecsökkentek heti egy alkalomra, s amikor beszélt Ottóval, akkor is csak fájdalmat érzett. Lassan kihűlt benne a szerelem lángja, pedig csak két hónapja, hogy nem találkoztak, de egy örökkévalóságnak tűnt számára.

Sándor megérezte, hogy Edinának az életében valami változás van, de nem akart tolatódó lenni; ezért nem faggatta. Kezdetektől fogva valami izzott, ha egymás közelében voltak. Edina azt hitte, hogy csak flörtöl vele: tetszett neki a férfi; kiszolgált a hiúságának, hogy vonzónak találja, de hűséges maradt Ottóhoz.

Próbálta a munkatársi viszonyt megtartani Sándorral, de egyre nehezebb volt. A munkahelye is elrendelte a home office-t, másnapról otthon kellett dolgozniuk. Most már teljesen magára maradt, sem a kollégákkal, sem a barátokkal, sem Sándorral nem találkozott. Pár nap múlva azt vette észre, hogy egyre többet gondol a férfira: nem Ottóra, a szerelmére, hanem Sándorra. Magán érezte a férfi tekintetét, az illatára pedig egészen pontosan emlékezett, a teste összerándult. Sándor sem volt közömbös Edina iránt, többször kereste valami munkáügyben, és mindig érdeklődött hopylété felől. Aztán az egyik nap Sándor találkozni szeretett volna Edinával. Ő volt, aki nem tudott és nem akart tovább hazudni, hogy mit érez a lány iránt.

Edina is szeretett volna találkozni Sándorral, de szíve mélyén még mindig Ottó hívását várta. Bevállalta a találkozót Sándorral és tudta, hogy az az este milyen változást fog hozni az életébe.

Sándor nyíltan beszélt neki az érzéseiről, viszont Edina nem szólt arról, hogy kapcsolatban él valakivel. Ráadásul Ottó is hívta, hogy feloldották a karantént, és pár napon belül itthon lesz. A meglepetéstől szóhoz sem jutott Edina, így csak a második beszélgetés alkalmával mondta el Ottónak, hogy valójában volt egy kapcsolata ez idő alatt. Ottó nem rendezett jelenetet, megkérte Edinát, hogy mielőbb költözzön ki a lakásából, majd letette a telefont. A lány nem értette, miért volt Ottó ennyire kimért, érzéketlen, ezért felhívta a férfit. Biztosította Ottót, hogy számára semmit nem jelentett Sándor, csak magányos volt és hibázott.

Ahogy befejezte mondanivalóját, Ottó jelezte neki, hogy nem fog hazajönni, de szeretné, ha Edina mielőbb kipakolná a cuccait a lakásából. Zárójelként annyit mondott: „nekem is volt viszonyom, akkor így kvittelé vagyunk” és kinyomta a

telefont. Hideg zuhanyként érte meg ezeket a szavakat Edina, noha azt sem tudta, nem is érdekelte, hogy igazat mond-e Ottó, vagy csak revansot akar ezzel venni ezzel a kijelentéssel.

Sándorhoz ment vigaszért, aki végre megtudta, hogy Edinának kapcsolata volt, és az egész kálváriát is meghallgatta. Ezután illedelmesen és mélységes szomorúsággal a hangjában megkérte Edinát, hogy távozzon: neki érzései vannak, komolyan gondolta a kapcsolatot vele, aki mindvégig csak ámitotta. Valószínű igazu volt, mert Edina még sosem volt ilyen helyzetben, és ez a félelem elaralkodott rajta, ami érzelmi bizonytalanságot szült.

Végződik a Dekameron ötödik hete

Hatodik hét

VÉGZŐ DIK A DEKAMERON ÖTÖDIK HETE: KEZDŐ DIK A HATODIK, MELYEN NOÉMI URALKODÁSA ALATT OLY EMBEREKRŐL FOLYIK A SZÓ, KIK REMÉNYTELEN SZERELEMBEN SZENVEDTEK

HATODIK NOVELLA

*Amikor egy fiatal lány szerelmének hiányát már ismeri, de a jelenlétét nem.
Nem tudja milyen lesz, ha beteljesül a szerelem. Nem tudja kiűzni őt a
szívéből.*

*„A legtöbb szerelmi történet olyanokról szól, akik egymásba szeretnek. De mi
van velünk, a többiekkel? Hol a mi történetünk? Azokról, akik magányosan
szerelmesek. Mi vagyunk az egyoldalú vonzalmak áldozatai, mi vagyunk az
elátkozott szerelmesek, a viszont nem szeretettek, a járulékos sebesültek, a
fogyatékosok, akiknek nem jár remek parkolóhely.” (Holiday c. film)*

*Hedvig története általános: egy baráti körben volt Zoltánnal, aki kezdetben
egyáltalán nem érdekelte. Nem foglalkozott vele, mert más „világban” élt,
ráadásul a legjobb haverja iránt táplált érzelmeket. Sokszor együtt lógtak,
buliztak, jó volt, hogy velük van, hozzátartozott a csapathoz, úgy, mint a többiek.*

*Sokszor megjegyezte azért magában, hogy nagyon szimpatikus, jófej a srác, de
nem tulajdonított ennek jelentőséget. Ez aztán egy hétfője alatt megváltozott:
Zoltánnak „kötelező” családi programon kellett részt vennie, így nem tudott*

velük menni a buliba. Hedvig ekkor érezte meg, hogy a fiú többet jelent neki, mint egy barát: félt bevallani magának, de hiányzott neki. Az este folyamán testileg a buliban volt, de gondolatai kusza Zoltán körül forogtak. Vajon mit csinál? Utánuk fog-e menni? Esetleg Ő is hiányzik neki?

Félt bevallani, hogy érzelmeiket kezd táplálni iránta, de tagadni már nem tudta. Mióta hiányát érezte, rájött, hogy fontos számára ez a fiú, és minden megváltozott körülötte. Nem látott, nem hallott és nem érzett semmit, csak a szíve hangját hallotta. Az pedig egyre hangosabban dobogott, amikor Zoltán a közelében volt. Mivel a vírus miatt elrendelték az iskolák bezárását, így nem láthatta, és ennek hiánya pánikba ejtette: ezután nem tud vele személyesen beszélni! Marad az írás. Ez azonban nem volt Hedvig erőssége, hogy tegye meg, hogy ne legyen tobakodó? Mit gondol Zoltán, ha ráír? Gyűlölte magát érte, az álmatlan éjszakák sora pedig kimerítette, hiszen a benne tomboló érzelmek miatt már aludni sem tudott.

A barátinői unszolására azonban mégis csak ráírt Zoltánra, hogy jobban megismerhesse, közelebb kerülhessen hozzá, de a fiú nem így reagált rá, ahogyan titkon várta. A kimért szavak, a távolságtartó válaszok sem térítették észhez Hedviget. Már késő volt, nem tudott parancsolni a szívének. Megmérgezte, átjárja a testét a fiú iránt érzett szerelem. Nem tudott mit csinálni. Úgy érezte, megfullad. Az egyetlen kapcsolat közte és a fiú között a snapchat lett. Azzal, hogy streakeknek egy kicsit elviselhetőbbé tette hiányának elviselését, de mostanában ott sem volt aktív. Esténként gyakran hallgatta azokat a zenéket, amiket Zoltán is szokott, ezáltal közelebb érezte magát hozzá.

Lehet, hogy el kellene engednie, hiszen ez egy reménytelen szerelem, de képtelen rá. Mindig visszahúzza érzelme. Nem megy, pedig reménykedik. Azt hitte, hogy

az idő megölte benne a régi énjét, hogy elfejthette Zoltánt. Amikor meglátja
ő t, akkor újjászületik. Felolvad a szíve, és hevesen verni kezd.

„Napok telnek el. Vonszoló magam. Valami belém markol és lüktet. Valami belém
hasít és szúr. A nappalok még telnek, mert sok a munka, de az éjszakák... Nem
alszom, nem eszem, hányingerem van, szédülök, remegek. Rosszul vagyok, nincs
kedvem, nincs erőm, megmagyarázhatatlanul rám tör a sírás. Direkt kikapcsolom
a telefonomat, hogy ne várjak semmit, aztán ez gyötör, visszakapcsolom, semmi,
majd újra ki.” (Tisza Kata)

Végződik a Dekameron hatodik hete

Hetedik két

VÉGZŐ DIK A DEKAMERON HATODIK HETE: KEZDŐ DIK A HETEDIK, MELYEN VIVIEN URALKODÁSA ALATT OLY SZERELMESEKRŐL LÉSZEN SZÓ, KIK A KARANTÉN MEGPRÓBÁLTATÁSAI ALATT MEGTARTOTTÁK BOLDOGSÁGUKAT

HETEDIK NOVELLA

*Amikor az igazi szerelem nem jelentkezik azonnal, hanem folyamatosan fejlődik.
Csak akkor alakul ki, ha sokat sírunk és nevetünk együtt, és ha kiállunk
egymás mellett.*

*Liza kitarató szerelmének története az általános iskolás időkig nyúl vissza,
amikor megismert egy kedves, vonzó fiút. A sors úgy hozta, hogy Liza családja
új háza költözött. A szomszédban lakott Bence nagymamája, aki gyakran segített
a családnak a gyerekfelügyeletben, sokszor kedveskedett nekik süteménnyel.
Liza itt látta meg először Gábort. Sokat beszélgettek és észrevétlenül barátok
lettek.*

*Teltek múltak az évek és a barátságuk csendben megszűnt, mindegyikük járta
a maga útját. Lizát felvették a gyöngyösi Vak Bottyán János Szakközépiskolába.
Nagyon örült neki, de félelem fogta el, ha arra gondolt, hogy most Ők lesznek
a legkisebbek az iskolában. Jó lett volna valaki, aki tanácsot ad neki, aki megvédi
a nagyobbak esetleges cikizéseitől. Két hete sem járt még az iskolába, amikor*

váratlanul megcsörrent a telefonja. Messenger üzenetjélelt meg a képernyőn: új ismerős, BENCE. A meglepetéstől földre gyökerezett a lába, de titkon boldogság töltötte el. Visszajelölte a fiút, aki szintén ebben az iskolában tanult és már harmadéves volt. A dolgok felpörögtek: visszajelölés, órák után találkozó a suliban. Felelevenítették régi barátságukat, és Bence sokat segített Lizának.

Pár hónap elteltével ez a barátság megváltozott. Liza titokban kötődni kezdett a fiúhoz, ami megnehezítette a barátságukat. Próbálta elrejtteni érzéseit, de nem sokáig tudta magában tartani. Boldogsággal telt hónapok után kezdődtek a problémák. Bence nem értette a jeleket, így a kapcsolatunk az ő részéről semmit sem változott. Egy idő után elkezdtek egymás felé közeledni, de ezt veszekedések követték, majd teljes hatásszünet. Nem találkoztak, nem beszéltek, de szerelmet éreztek egymás iránt.

Bence nem bírta elviselni Liza kiábrándítását, - ami több volt, mint testi vágy - kezdeményezte a kibékülést. Mindketten nagyon boldogok voltak, nyíltan felvállalták kapcsolatukat. A nagy boldogság azonban nem tartott sokáig, pár hét múlva ismét szakítottak. Liza nem értette a dolgot, sértve és elárulva érezte magát, azonban egy lépést sem tett annak érdekében, hogy megtudja, miért hagyta el ilyen hirtelen Bence.

Próbálta őt elfelejteni, de már sok közös emlék volt az iskolában, ami mindig a fiúra emlékeztette. Tul akart lépni az érzéseire, változtatni akart helyzetén, de folyton visszatért az emlékek. A közös múltjukat, tetteiket, érzéseiket nem tudta elfelejteni; ugyanúgy átérzett minden boldog pillanatot, mint a fájdalmat.

Amilyen gyors volt szakításuk, olyan szenvedélyesen gyors volt újra egymásra találásuk. Ekkor azonban a vírus miatt elrendelték a home school-t.

Liza ettől megtört. Nem tudta feldolgozni, hogy nem mehetnek iskolába, nem találkozhatnak, mert csak virtuális sulí van. Kétségbeesetten kereste a lehetőséget, hogy Bencével találkozzon, de szülei szigorúak voltak. Hogy ápolja így a kapcsolataikat? Félt, hogy elhúzódik ez az idő, és emiatt újra elveszítheti szerelmét.

Bence azonban erős volt, felhőtt a helyzethez: biztatta Lizát, hogy ne adja fel. Minden nap felhívta, ez erőt adott neki és átsegítette kapcsolataikat a problémán. Lizát azonban annyira megviselte a karantén, hogy örülten feltéleny lett Bencére. Vitáik és kibékülésük sora változott, olyan lett az életük, mintha hallamvasúton ülnének. Az egyik összecsapásunk után Liza annyira összetört, hogy kárt tett magában. Ez ébresztette rá őket a valóságra: nem bírják elviselni a másik fél hiányát.

A karantén alatt Liza érzései idővel megerősödtek. Most már tudja, hogy csak Bencét szereti, hogy mellette van a helye, és azt is, hogy mindig számíthat rá. Szerelmük a karantén vége felé haladva megerősödött, kölcsönös érzelmeik hálója pedig már megtartja őket.

Végződik a Dekameron hetedik hete

Nyolcadik két

*VÉGZŐ DIK A DEKAMERON HETEDIK HETE: KEZDŐ DIK A
NYOLCADIK, MELYEN LUCA URALKODÁSA ALATT OLY
EMBEREKRŐL FOLYIK A SZÓ, KIK SOKAT CSALÓDTAK
EMBERTÁRSAINKBAN*

NYOLCADIK NOVELLA

*Amikor egyes csalódások megráznak bennünket, egyesek pedig olyan sebet
ejtenek rajtunk, hogy annak hegét egész életünkön át viseljük.*

A csalódás nagyon nehéz, fájdalmas állapot. Teljesen összetör bennünket.

*Csalódni nemcsak szerelemben lehet, hanem barátokban, családban, emberekben
is. Nem könnyű kilábalni belőle, főleg, ha azt fontos ember teszi velünk. Cili
alig múlt 16, de már sokat csalódott. Mindegyik megviselte, mindegyik más volt,
de közös volt bennük az a keserű érzés, ami ebben titkolozott egész lénye.
Igyekezett erősnak mutatni magát, de sokszor sírva aludt el.*

*Szülei minden kis apróságon veszekedtek, és közben nem veszik észre, hogy ez
Cilit mennyire zavarja. A vitáik során csak magukra gondolnak, amikor minden
szavuk üt, ami nem testi, hanem lelki fájdalmat okoz saját lányuknak. Nem beszél
róla senkinek, csak csendben tőr. A vér kötelezi gyermeki engedelmességre,
de, ő más akar lenni, jobb szülővé akar majd válni.*

A barátaiban is folyton csalódott. Rita éveken át a legjobb barátja volt, a sok ölelés közben olykor mégis hátra szúrta őt. Civalodásaik során mindig sértőn, lekezelően beszélt, pedig ő minden titkát elmondta neki, beavatta magánéletébe. Aztán egyszer komolyabb ügyben kért segítséget tőle, de Rita csak magára gondolt: saját átélte, megélt hasonló eseteit mondta el. Barátságuk nem szakadt meg, csak átalakult és félve gondolt arra, hogy ez egyszer majd elmúlik. Megtanulta, hogy legutolsó meredéke csak önmaga legyen, és azt is, hogy egyedül is le kell kezelnie, rendeznie problémáit.

Szerelmi csalódáson egyszer legalább mindenki átesik, ami rendkívül fájdalmas, de egyben a legszemélyesebb pillanat is. Amikor Cilit megcsalta Olivier, akkor az igazság nemcsak a szemét, de a szívét is megtörte. Az élete fejekéntül felfordult, a boldogság és a biztonság egyik pillanatról a másikra semmivé lett. Éppen ezért lett volna fontos számára, hogy szülei és Rita is türelmesen és támogatóan álljanak mellé. A fájdalom könnyek formájában felszínre tört, és sokáig tartott míg a szívét meg tudta nyugtatni.

Legnagyobb fájdalmat egy évvel ezelőtt, nyáron érzett, amikor elveszítette szeretett nagypapáját, akkor csalódott a sorsban, az isteni gondviselésben. Az a tudat, hogy nincs többé szeretett papája feldolgozhatatlan volt számára. Halálával az ő szívének egy része is meghalt. Legutolsó emléke még elevenen él benne: a papája láthatta őt gyönyörű hófehér ruhában keringőzni és még együtt is táncoltak. A ballagására is elment, pedig ekkor már nagyon rosszul volt. Nagyon csalódott volt, amikor megtudtam a szörnyű hírt. Számkivetettnek és gyengének érezte magát. Mindenkiben és mindenben csalódott.

Aztán jött a vírus, az iskolák bezárása és a kijárási korlátozása. A világon átsöpört a koronavírus-járvány nagy hatással volt Cilirre, és a vele egyidős tinédzserekre is. Cili teljesen pánikba esett, hogy mekkora ereje van a vírusnak: egy hétrege alatt darabjaira szedte szét a központosított oktatási rendszert. Lehet, hogy a vírus hetekre kórházba juttathatja, vagy akár meg is ölheti őt, vagy valamelyik családtagját? De még ha nem is betegednek meg, az a döntés, hogy hová megy/mennek, élet és halál közti különbséget jelent majd valaki más számára?

A digitális oktatás során az internetezés és telefonhasználat előnybe került, amiért szülei eddig folyton elítélték. Most viszont pont Cilitől kérték segítséget, az ő tudására van szükségük, hogyan lehet alkalmazni ezeket az eszközöket a home office során. A munka elvégzése érdekében járványtól függetlenül Cili hajlandó volt segíteni, másként gondolkodni, mint a szülei, és hajlandó volt felelősséget vállalni a jövő érdekében. Ehhez felre kellett tenni minden családját, és fel kellett nőnie az előtte álló feladatokhoz, megérteni a megismételhetetlent, elfogadni az elmúlást.

Végződik a Dekameron nyolcadik hete

Kilencedik hét

VÉGZŐ DIK A DEKAMERON NYOLCADIK HETE: KEZDŐ DIK A KILENCEDIK, MELYEN VIVIEN URALKODÁSA ALATT OLY SZERELMESEKRŐL LESZEN SZÓ, KIK ONLINE TÉRBEN VIRTUÁLIS SZERELIMBE ESTEK

KILENCEDIK NOVELLA

*Amikor a távolság ellenére empátiát tanulhatunk, figyelhetünk egymásra úgy,
hogy nagy tervek nélkül megérint bennünket a szerelem.*

*Anna története egy üzenettel kezdődött el még szeptemberben. Ez az üzenet
pedig megváltoztatta az életét...*

*Az a nap is csak egy átlagos napnak indult. Reggelijét szokásos módon beszerezte
a közeli pékségből, majd belépett az iskola duplaszárnyú ajtaján. Alig várta,
hogy különös fantáziájú, ám számára nagyon kedves barátaival találkozhasson.
Olykor tanultak is, de a nap nagy részét kedvenc emeleti helyükön töltötték.
Beszélgettek, kacagtak, jól szórakoztak a szünetekben. Néha tanult is az órákon,
sőt még dolgozatot is írt aznap, de ez sem mozdította ki megszokott napirendjéből.
Megcsinált mindent kötelességtudóan, igaz nem mindig a legjobb képességei szerint,
hiszen foglalt volt minden gondolata.*

*Fáradtam dobta le táskáját a szobájába és unottan, de ránézett a telefonjára,
hátha történt valami azalatt a pár perc alatt, amikor utoljára ránézett. És ekkor
megpillantotta, hogy Ő írt. Végre. Mennyit kellett erre várnia. Ettől a*

pillanattól kezdve nem érzett sem fáradtságot, sem időt, így hát röpké négy órán keresztül levelezgetett Marcival.

Ahogy teltek a napok, hetek, hónapok egyre többet irtak egymásnak, egyre sűrűbben látta a fiút az iskolában, azon a bizonyos emelten, a buszmegállóban. Remélte, hogy mindez nem csak a véletlen műve. Egyik nap a barátjánővel fogadást kötött, amit elbukott, ezért feladatot kapott tőlük. A feladat inkább büntetés volt számára: egy nagyon kínos kérdést kellett feltennie Marcinak. Kicsit vonakodott, de megtette, és legnagyobb meglepetésére a fiú őszintén válaszolt rá.

Ettől fogva egyre nehezebben tudta a beszélgetéseit fenntartani Marcival. Mindent megtett, hogy valahogy felhívja magára a figyelmet, hiszen egyre erősödő érzelmeit nehezen tudta féken tartani. Marci viszont semmit nem érzett iránta, ami fájón érintette. De okos lány volt, s tudta, hogy le kell mondani arról a vágyáról, hogy Ők ketten egy párt alkossanak.

Beköszöntött a hideg tél, és eljött a gyötrelmes január. Olyan dolgok történtek vele, amiket mára már megbánt. Mélypontra jutott, a jegyei romlani kezdtek, a hangulata általában rossz volt, majd lassan depressziós lett. Elhanyagolta magát, lassan minden minegy volt neki, hiszen egy buta fogadásból tett kérdéssel, mindent elrontott, és elveszítette Marcit.

A szíve megfagyott, és barátjánői hiába próbáltak segíteni neki, minden tettük reménytelen volt. A lányok önmagukat hibáztatták Anna állapotáért, és ezért még fontosabb volt számukra, hogy változtassanak rajta.

Március 7. Egy nap a naptárban, a többi mellett, de Anna szíve ekkor kezdett lassan felengedni. Egy számára ismeretlen fiú ráírt, hogy szeretne vele beszélgetni.

Sokat köszönhet Márknak, aki kirángatta a 3 hónapig tartó „depiből”. Újra élettel töltődött fel: boldog lett, mosolygós és igényes, ami egyébként is jellemző volt rá. Szünetekben már nem a kedvenc emeleten lógott a lányokkal, hanem Márkkal váltott üzenetet. Az üzenetek kedvesek voltak, de vágytak a személyes találkozásra is. Alig egy hét múlva változás történt: bejelentették, hogy hétfőtől digitális oktatásra kell átváltani, jött a #maradjotthon. Ez pedig egyet jelentett: nem tudnak találkozni. Mindketten féltek, hogy elveszítetik kialakulóban lévő kapcsolatukat, ezért megpróbálták összehangolni az életüket. Az átállás adott egy kis időt nekik, így ébredéstől lefekvésig egymással beszélgettek. Majd lassan beállt a napirendjük, így az órák után tudtak kapcsolatuk ápolásával foglalkozni. Nagyon klasszul kialakult, hogy délelőtt mindketten saját életüket élték barátaikkal, osztálytársaikkal egy online térben voltak az órákon, majd délután jöhetett a közös időtöltés.

Próbálták a távolságot valahogy legyőzni, így egy időben nézték meg ugyanazt a filmet/sorozatot, majd utána hosszan beszélgettek. Kezdték a sok közös idővel lassan megismerni egymást, és megtalálták a közös hobbijukat is, a rajzolást. Videochaten rajzoltak azért, hogy minél többet lehessenek együtt. Már nagyon szerettek volna találkozni, de szüleik nem engedték el őket otthonról.

Anna csalódott volt és bánatos, Márk azonban kötődni akart a lányhoz, így a neten keresztül küzdelmet folytatott érte. Ügyelt arra, hogy az eszköz ne uralkodjon el a közös pillanatokon, hogy a szerelemük erősebb legyen és

fontosabb a technikánál... Jó ötletnek tűnt, hiszen Anna ismét magába fordult, így az önbizalmát erősítenie kellett.

Reggel egy Spotify-playlist kapott a lány, Márk válogatta össze neki kedvenc zeneszámait. Nagyon meghatódott, mert ilyen figyelmességet még nem kapott senkitől. A neten keresztül kevésbé volt gátlásos, hogy erről beszéljen a fiúval. Márk erre online randira hívta, amire mindketten nagyon készültek. Anna nagy gondot fordított a frizurája elkészítésére, a sminkje tökéletesen passzolt a ruházatához. Igaz ez egy esti séta volt, de így megismerhették hol, milyen környezetben lakik a másik fél. A közös filmek egyre hosszabbak lettek. A messenger rövid üzenetei helyett a sorok gyarapodni kezdtek, és minden előre tervezés nélkül levelezni kezdtek. Volt, hogy online reggelire hívta a lányt, majd meglepetéseket küldött neki különféle platformokon keresztül. Aztán egyik péntek este virtuális buliba mentek, táncoltak, jól érezték magukat és a nap végén elcsattant az első csók.

Végződik a Dekameron kilencedik hete

Tizedik hét

VÉGZŐ DIK A DEKAMERON KILENCEDIK HETE: KEZDŐ DIK A TIZEDIK, MELYEN ALEXA URALKODÁSA ALATT KI-KI OLYHAN TÖRTÉNETET MOND EL, AMELYNEK TÁRGYÁT TETSZÉSE SZERINT VÁLASZTOTTA

TIZEDIK NOVELLA

Amikor sok nehézséget okoz a távoktatás, és le kellett küzdenie a diáknak önmagát is, hogy bevallja elképesztő vágyát: iskolába szeretne járni.

A távoktatás volt az első nehézség, amivel meg kellett birkóznia Kamillának a járvány ideje alatt. Eleinte azt hitte, hogy ez egy „előre hozott nyári szünet” lesz, de tévedett. Gimis létére beleszóppent egy, a főiskolásokéhoz hasonló oktatási rendszerbe.

Eleinte nehéz volt megszoknia a felületet, a közvetett kommunikációt, amire mindig is vágyott, amikor élesben felelnie kellett, vagy előadást tartania. Olykor vágyott a magányra is, de sosem ilyen formában. Távol a barátaitól, az új osztálytársaitól és az épp most kibontakozóban lévő szerelmétől.

Szerencsére jó felfogású, okos, szorgalmas diák lévén hamarosan ezen a felületen is jártasságot szerzett. Kamilla társaival együtt három-négy helyről kapta az elvégzendő feladatokat, mivel néhány tanára több felületen is dolgozott velük. Csak úgy, mint amikor rendszeren jártak iskolába, előfordult, hogy egy héten nem sok feladatuk volt és persze olyan is, amikor rengeteg, akár minden napra

több beadandó és/vagy dolgozat is becsúszott. Egy ilyen sűrű hétre való felkészülés nagy fejtörést okozott számára, rengeteg idejébe és energiájába került, amíg megtanulta a helyes időbeosztást. A barátai, és a szerelme is ezekkel a kezdeti problémákkal küzdött, így hát lassan bekúszott a tanulás közéjük: egyre kevesebb idejük maradt egymásra, a problémák megbeszélésére, a tanácsadásra vagy egy kedves mosoly megszerzésére. Ez régebben elképzelhetetlen volt mindannyiuk számára.

Persze számtalan előnye is volt ennek a helyzetnek: Kamilla és diaktársai maguk dönthették el, hogy mennyi időt szánnak az egyes feladatok megoldására, hogy tovább kutatnak az adott témában, vagy megelégednek a tananyaggal, hogy a kötelező géphasználatot tanulásra, vagy játéokra használják fel. Több társával ő is vidékről utazott be az iskolába nap mint nap, így most megspórolhatta az utazásra szánt időtartamot. Elég volt az óra előtt pár perccel felébredni, kevesebb óra volt egy nap, mégis tanultak. Több és kötetlenebb szabadidőt kapott ezáltal. Számos tananyagot önállóan kellett feldolgozniuk, ami Kamilla számára kihívás volt. Ő egy nagyon igényes, teljességre törekvő, szorgalmas diák, akinek az újonnan szerzett szabadidejéből még több időt és energiát kellett feláldoznia a jó tanulmányi eredmény megtartásáért. Az otthoni környezetben a legapróbb mozzanat is el tudta vonni a figyelmét, a legérdektelenebb tárgy, vagy akár a telefonok felcsippanása az óra közben, mely egy új értesítést jelezett, könnyen kizökkenthette a lányt az olykor unalmas légkörből. Sokszor várta barátai üzenetét, reakcióját, de leginkább a szerelme távollétét viselte nehezen. Megviselte, hogy nem láthatja az embereket, akikkel minden egyes nap találkozott az iskolában, hogy nem volt részese az állandó folyosónyüzsgésnek, hogy nem hallhatta a néha izlésétől távol álló dalokat a sulirádióból, hiányoztak

neki az órák közti szünetekben lévő kötetlen beszélgetések és felszabadult nevetgélések. Félt bevallani önmagának, hogy hiányzik az iskola. Bármilyen feladatot megoldott volna, hogy legalább egy napra visszatérhessen az alma mater falai közé.

Az iskolában szerezte meg maradandó élményei nagy részét, és itt élhette át a sokszínű, de örömteli, emberi kapcsolatokat is, és az iskola kötötte össze a baráti, szerelmi viszonyokat is. Határozottan tudja már, hogy ez az, ami igazán hiányzik jelenlegi életéből.

Hogy hiányozhat valami, amit eddig kötelezően szükségszerűnek hitt, és ez a valami most teljesen más megvilágításba kerül?

Végződik a Dekameron tizedik hete

Végezetül szól az iródeál

Ennek után pedig még több történetet meséltek el, s mivel már későre járt az idő, a királynő parancsára nyugovóra tértek. A koronavírus-világjárvány és hatása sokakat összezavarta és felkavarta, de a barátságuk kiállta ezt a próbát.

Ők is az újonnan kialakult V generáció, azaz vírusgeneráció tagjai, akik interneteznek, a virtuális térben léteznek, így elzárva magukat a társadalom többi részétől. Eddig az volt a trendi, az volt a lázadás, ha otthon ültek a gép előtt, vagy ha a telefonjukat nyomkodták. Most, hogy ez vált a kötelezővé, már uncsivá vált ez a magatartás, és a személyes kapcsolatok szerepe nőtt meg.

Mivel a világ dolgaiban nincs semminemű állandóság, hanem szüntelenül változnak, valószínű, hogy semmi sem lesz már olyan, mint korábban.

Végződik a Dekameron 2020, karanténtörténetek